

**Brev till Sophie Elkan
från Selma Lagerlöf:
1918-1921 : L 84:1 - 167**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2764

märbacka, Lunn 19/8 1920.

Käraste.

Tack för ditt sista treoliga brev. Allt lät
så bra. Det var roligt, att gossen står vid sig.
Inte har jag tänkt på Fröjda ett ögonblick,
men förstår så väl hur roligt du skall ha med
en ung icke tilligut åhörare. Man bör ju så mycket
att tala om vid vår ålder, du isynnerhet,
och du blir ju på detta sätt ny för dig själva.
Det enda tråkiga var med Jenny, som icke
vill stödja sig. Jag försökte häva litet
med om njurblödningar av David och Ellen

för han talar då mer än han om sjukdomar
och de visste just ingenting mer än att yttersta
stillhet och försiktighet måste iakttas. Det var
nog galekt alltså med resonnet i juni. Förstår inte
att inte Lindquist hade förbjudlit detta.

Jag har haft en utmärkt arbetsvecka och gjort
en bra sak. Du vet att Karlfeldt inte var
rätt nöjd med mitt förslag att ge honom de två
färdiga ark. Nu har jag bemannat mig
med styrka och kraft, gjort ett sammandrag
av vad jag gått igenom och verkligen skri-
vit det tal, som jag borde ha hållit för två
år sedan. I går skickade jag det till Falun
för renskrifning. Jag är alltså nu färdig

med akademien, och kan behandla min Topelii
biografi hur jag vill. En del av början till och
med Runebergskapitlet har jag visat Bannier
på förnöje och han trodde, att den skulle
kunna göra sig riktigt bra och bli lika mycket
läst som mina vanliga böcker. Allt det, som
du ogillade arbetade jag om i juli, så att jag
tyckte, att det var, som det borde vara. Jag har
hundru sidor så färdiga, att jag vilken stund
som helst kan sända dem till tryckning. Under
sådana omständigheter tycker jag nog, att jag
vill göra Topelius en så pass färdig, att jag
får ut honom till julen. Jag skulle alldeles
nu kunna lämna honom åt sitt öde, förstår

den, men jag kan inte låta bli att tro att min
biografi kan något värde. Jag vill hellre kam-
ma med den än med en novellsamling. Jag
kan ju inte skriva längre än om hans ungdoms
år. Jag lägger ner pennan, då han blir professor
och får fravgång och erkännande, men det
tycker jag ingenting gör. Jag kan ju sätta ung-
domshistoria eller något annat som undervärd,
Se, jag skall säga det blir en helt annan sak
att skriva, då jag är fri akademien. Det känns
helt annorlunda. Jag skall nog bli färdig i sept.
och okt. utting har varit på bestämt, därför
att jag inte har vetat, om jag skulle tyckas att
göra sammanslaget för akademien och därför

har jag ingenting svarat på dina Värthustpla-
ner. Du ser nu, att jag inte kan, och jag
anar nästan, att du själo till följd av sällings
omöjliga styrhet måste uppges de planerna.
Du blir ju inte ledren på mig. Jag vill
så förfarligt gärna bli av ^{med} min bok. Och
att jag behöver tjäna pengar, det skulle du
förstå om du såge minna räkneskaper —
Det är inte lätt att vara bankier för en
hel släkt.

Ja, tack för HandelsTidningen. Den har
mycket rätt i allt, utom däri, att nog tror
jag att denin blir vid makten ännu om

Man kan väl hoppas, att den stora världskriget
villt kommer i sin tid. Sin sluta

Ryssland finns fred. — Nu börjar det bli
på tid, att den ryske Napoleon skall visa
sig vidare höv det till, att vi, här i västern, skola
reta Ryssland på oss genom just sådant ståt
samt att understödja Polen och Wrangel. Sedan
tågar denne nye Napoleon fram genom Europa
och skapar Bakshviktater överallt, ända till
att folk kommer till förmukt och det gamla åter
upprättas. Vi ha åtskilligt att nänta. Låt oss bara
hoppas att historien således ^{inte} skall upprepa sig
nyå. Men det tror jag är misst, och det är, att
folk inte mer vill låta sig vara fattiga på det
gamla sättet och se andra njuta överflöd. Och detta
tycker jag ingenting gör. Det kan naturligtvis
komma att gå ut över både dig och mig, men
jag har en viss tro på att vi ska resa oss.